கருணாகரன்

Digitized by Noolaham Foundation, noolaham.org | aavanaham.org

நெருப்பின் உதிரம்

நெருப்பின் உதிரம்

கருணாகரன்

நெருப்பின் உதிரம் (கவிகைகள்) களணாகரன் பதிப்புரிமை: வசந்தி கருணாகரன் முதற்பதிப்பு: ஏப்ரல் - 2014 வடிவமைப்பு: ക്നരുന്ന ഖിരുമ്തു அச்சமைப்பு: அகாயம் பதிப்பகம் இமையாணன், உருப்பிட்டி இலங்கை. ഖെണിய്റ്ര: 754, கனகராசா வீதி, கிருநகர் வடக்கு, கிளிநொச்சி இலங்கை

மின்னஞ்சல்: poompoom2007@gmail.com

மகிழ் வெளியீடு: 08

Neruppin Uthirankal
poems by Karunagaran
Copy Right:
Vasanthy karunagaran
First Edition:
April, 2014
Layout:
Thana Vishnu
Printing at Aakayam Pathippakam
Imaiyanan, Uduppiddy, Sri lanka.
Published by Mahizh
754, kanagarasa Road,
thirunagar North, Kilinochchi, Sri lanka.

Price 200.00

கருணாகரன்

இலங்கையின் வடக்கே இயக்கச்சியில் 1963 இல் பிறந்தார். "ஒரு பொழுதுக்குக் காத்திருத்தல்" "ஒரு பயணியின் நிகழ்காலக்குறிப்புகள்" "பலியாடு" "எதுவுமல்ல எதுவும்" "ஒரு பயணியின் போர்க்காலக்குறிப்புகள்" என இதுவரையில் ஐந்து கவிதை நூல்களும் "வேட்டைத்தோப்பு" என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் "இப்படியுமொரு காலம்" என்ற கட்டுரை நூலும் வெளியாகியுள்ளன. இது எட்டாவது நூலாகும்.

சுயாதீன ஊடகவியலாளராகவும் இயங்கி வருகிறார்.

இவருடைய கவிதைகள் சிங்களம் ஆங்கிலம் மலையாளம் கன்னடம் பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மின்னஞ்சல்: poompoom2007@gmail.com

நன்றி

இந்தக் கவிதைகளைத் தொகுப்பதில் உதவிய ப. தயாளன், சி. ரமேஸ், வசந்தி, சுதர்சினி இந்தக் கவிதைகள் வெளியிடப்படவேண்டும் என்று முயன்று உதவிய நண்பர் — கவிஞர் கு. றஜீவன் மற்றும் சு. ஸ்ரீகுமரன் ஆகியோருக்கும் இவற்றை வெளியிட முன்வந்த மகிழ் பதிப்பகத்திற்கும் வடிவமைத்த நண்பர் கவிஞர் தானா விஷ்ணுவுக்கும்

இந்தக் கவிதைகளைப் பிரசுரித்த குவார்னிகா, மலைகள், அம்ருதா, தீராநதி, ஆனந்த விகடன், மலைகள், காலச்சுவடு, மணல்வீடு, வல்லினம், மறுகா, ஜீவநதி, கலைமுகம். மறுபாதி, தினமுரசு ஆகிய இதழ்கள் பத்திரிகைகளுக்கும் அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கும்.

அன்போடும் நட்போடும் உறவான கவிஞர்கள் சோ.பத்மநாதன் சி. சிவசேகரம் எங்கள் பிரியத்துக்குரிய குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் ஆகியோருக்கு

ஒரு கவனக் குறிப்பு

இது என்னுடைய ஆறாவது கவிதை நூல். இந்தக் கவிதைகள் ஒரு வேகத்தில் இரண்டு கட்டங்களாக எழுதப்பட்டவை. வாசகர்கள் இதை அடையாளம் காணக்கூடும். அனுபவங்களும் அறிதலும் புதிய எல்லைகளில் விரிய விரிய உருவாகின்ற எண்ணங்கள் நமக்கே புதிய வையாகி விடுவதுண்டு. அத்தகைய சில அடையாளங்களைக் கொண்டவை இந்தக் கவிதைகள் என்பது என் நம்பிக்கை. பழகிய வழிகளில் பயணிப்பதிலும் புதிய பாதைகளை உருவாக்குவதிலும் வெவ்வேறு வகையான அனுபவங்களும் ருசியும் உண்டு. இந்த இரண்டு தன்மைகளையும் இந்தக் கவிதைகள் கொண்டுள்ளன என்று எண்ணுகிறேன்.

தமிழின் இன்றைய கவிதைகள் புதிய பல போக்குகளையும் விதங்களையும் கொண்டு பெருவிரிவாகியுள்ளன. இன்னொரு புறத்தில் கவிதையின் இருப்பு, முறைமை குறித்த கேள்விகளும் எழுப்பப் படுகின்றன. இது உரைநடையின் யுகம் என்ற எண்ணம் இன்னொரு பக்கத்தில் வலுப்பெற்றுள்ளது. இந்த நிலையிலும் கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன. நானும் கவிதைகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். கொண்டாடப்படுகிறதோ இல்லையோ கவிதைகளை எழுதித்தான் தீர வேண்டும் போலுள்ளது. உலகெங்கும் இதுதான் நிலை. எமுதப்படும் பல்லாயிரம் வரிகளில் எது கவிதைக்கான வரி என்ற குழப்பங்கள் காலம் முழுதிலும் உண்டு. எல்லாக் குழப்பங்களின் மத்தியிலும் நாம் வாழ்வதைப்போல, சரிகள் அமைவதைப்போல, கவிதையும் எப்படியோ அமைந்து விடுகிறது. இந்தக் கவிதைகளும் அப்படி அமைந்தால் மகிழ்ச்சி. இல்லையென்றாலும் குறை ஒன்றுமில்லை. வாழ்க்கையைக் குறித்தும் இந்தப் பிரபஞ்ச விதி பற்றியும் இவை அக்கறை கொண்டுள்ளன என்ற வகையில் இருந்து விட்டுப்போகட்டும்.

இந்தக் கவிதைகளைப் படித்து விவாதித்து செம்மையாக்கித் தொகுப்பதில் உதவியவர் சி.ரமேஸ். அவருக்கு என்னுடைய நன்றிகள். எப்பொழுதும் என்னுடைய எழுத்துகள் பற்றி அக்கறையோடு பேசி, விவாதித்து வரும் நண்பர் நிலாந்தன், புதிய கவிதைகளைக் குறித்து நாம் சிந்திப்போம் என்று கூறும் றியாஸ் மற்றும் மஜீத் ஆகியோருக்கு என் அன்பு.

இந்த நூலை என் நெடுநாள் அன்புக்கும் நட்புக்குமுரிய கவிஞர்கள் சோ.பத்மநாதன், சி.சிவசேகரம், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் ஆகியோருக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன். இவர்கள் வெவ்வேறு உறவு உணர்வு நிலைகளில் என்னோடு இணைந்தவர்கள்.

சோ.ப நம் கவிதைகளையும் கதைகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வேறு புலத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தி வருவதுடன் தமிழுக்குப் பல படைப்புகளை பிற மொழிகளிலிருந்து மொழியாக்கம் செய்து வளமாக்கி ஊக்கமளிப்பவர்.

சிவசேகரம் என் கவிதைகளைக் குறித்து நேர்மையான முறையில் விமர்சனங்களை முன்வைத்து வருபவர். இலக்கியம், அரசியல் குறித்து தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருவதுடன் தமிழுக்கும் பிற மொழிகளுக்கு மிடையிலான ஊடாட்டத்தை நிகழ்த்தியும் வரும் விமர்சகர், படைப்பாளி.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்திடம் நானும் வசந்தியும் படித்தவர்கள். அதையும் கடந்த உறவும் ஈடுபாடும் அவருடைய நாடகப் பங்களிப்பினால் ஏற்பட்டது. வெளிப்படையான பேச்சிலும் உறவிலும் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகாலமாக அவரை என் மனதிற்கொண்டிருக்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மூவரையும் நன்றியோடு நினைத்துக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் எல்லோருக்கும் என் அன்பும் நன்றியும்.

கருணாகரன்

நெருப்பின் உதிரத்தினுள்....

- 01. காட்டிற்கு வந்த பெண்
- 02. நெருப்பைத் தின்றவள்
- 03. காணாமற்போனவனின் மனைவியின் சொல்
- 04. காணாமல் போனவனின் மனைவி கொன்ற இரவுகளின் சடலம்
- 06. காயம் தின்ற காட்டுப் பெண்
- 07. சென்றதிசை ஏது?
- 08. மூலிகைத் தோட்டத்தில் நட்சத்திரங்களைப் பயிரிட்ட கள்வன்
- 09. நட்சத்திரங்களும் நட்சத்திர விடுதிகளும்
- 10. நிறுவனங்கள் பயிரிட்ட விவசாயி
- 11. என்பதால்...
- 12. என்றபோதும்
- 13. ஆகவே
- 14. தனித்தல்
- 15. என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கிடையில்
- 16. என்னைக் கொன்றவள்
- 17. அறுக்கப்பட்ட இதயத்தில் வைத்த கறியின் ருசி
- 18. பற்றியெரியும் இதயம்
- 19. தலையால் நடத்தல்
- 20. பழங்களின் மீதான வன்முறைக் காலம்
- 21. ഖെധിல்

- 22. வெயிலுழவன்
- 23. பாலையன்
- 24. பசியை மறப்பது அவசியந்தான்
- 25. வெயிலைத் தின்போன்
- 26. விதைகளில்லாத பழங்கள்
- 27. விதைகளில்லாத நாயகர்
- 28. ഖെധിலோடு விளையாழ
- 29. துடிப்புள்ள இதயம்
- 30. நிறமூட்டல்
- 31. நிறமூட்டிய காய்கறி
- 32. விலகிய நிழல்
- 33. வெயிலோடும் மழையோடும்
- 34. இல்லையென்பதற்கிடையிலும் சம்மதமென்பதற்கிடையிலும்
- 35. நெருப்பின் உதிரம்
- 36. பால் முகப் பெண்
- 37. ஆடுகளும் கேள்விகளும் சிறுவனும்
- 38. திசை மாற்றம்
- 39. சிறகு
- 40. கைகளின் உலகம்
- 41. நம் வீதியில்
- 42. குளிர்ப்பாறையினுள் கொதிக்கும் பேரலை
- 43. தன்னைத்தானே தின்னும் பூச்சி
- 44. புதிர்
- 45. புராதன நாணயம்
- 46. தின்னத் திராணியற்றதொரு பண்டம்
- 47. வழிப்பட்ட சுமைகாவி எதற்காகவோ அழைத்தான்
- 48. வெளியேற்றம்
- 49. மாத்திரைப் பெண்
- 50. இன்னும்
- 51. கிரகம்
- 52. காதலும் கனவும் நிரம்பிய நகரம்
- 53. மெழுகாய்க் கனிந்த ஆஸ்பத்திரியில் புன்னகையைத் தவறவிட்டவள்
- 54. കിണിப்பെண்
- 55. நெடுநேரம்
- 56. மின்னல் 02

காட்டிற்கு வந்த பெண்

காட்டிற்கு வந்த பெண் வனத்தின் அழகைப் பார்த்து வியந்தாள் பூக்களின் வாசனை அவளை அழைத்து மரங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. மரங்கள் பறவைகளை அறிமுகப்படுத்தின பறவைகள் பாடல்களையும் இனிய சங்கீதத்தையும் அறிமுகப்படுத்தின. அந்த இனிய சங்கீதம் கனிகளை அறிமுகப்படுத்தியது. கனிகள் காட்டின் இதயத்தை அறிமுகப்படுத்தின. காட்டின் இதயம் பிராணிகளின் கால்தடங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. அந்தக் கால்தடங்கள் பாதைகளை அறிமுகப்படுத்தின. ஆறுகளும் நதிகளும் கூட தமக்கென்று பாதைகளை வைத்துத்தானிருக்கின்றன என்று

காட்டின் அழகை அவள் அறிந்த போது அவள் நினைக்கவில்லைத் தன்னழகைப்பற்றி.

00 அம்ருதா, குவர்னிகா

நெருப்பைத் தின்றவள்

காலமெல்லாம் நெருப்பைத் தின்ற மூதாட்டி ஊர்ந்து செல்கிறாள் தனியே யாரும் அவளைக் கவனிக்கவில்லை.

அவள் தேநீர்க்கடைக்கு வந்தாள்.

அங்கே நெருப்பைத் தின்று கொண்டிருந்தான் சமையற்காரன் அவன் நெருப்பைத் தின்னத் தின்ன பெருத்து விரிந்த கடை ஊரெல்லாம் பூத்து வாசம் வீசியது.

நடுங்கும் அவள் கையிலிருந்த தேநீர்க் கிண்ணத்திலிருந்து பிறந்த சூட்டை உணர்ந்தவள் சிரித்தாள் "நெருப்பைத் தின்பவரின் உடல் பெருத்தாலும் வாழ்வு பெருத்ததில்லை".

அவளேந்திய கிண்ணத்தில் வீழ்ந்த கண்ணீர்த்துளிகள் தேநீரையும் விடச் சுட்டன அவளிதயம் அடுப்பையும் விடக் கனன்றது

படியிறங்கி அவள் செல்லும் தெரு நீளம் தீ பரவ விரைந்தன தீயணைக்கும் வண்டிகள்

இன்னும் தீயின் நடுவில்தான் அவள் நடக்கிறாள்

நெருப்பாயிருந்தவள் நெருப்பாகவேயிருக்கக் கடவது.

00 ஜீவநதி

கருணாகரன்/12

காணாமற்போனவனின் மனைவியின் சொல்

என்னுடைய தூங்காத இரவுகள் என்று முடிவுறும்? போரின் இறுதிக் கணத்தில் தோற்று நீ சரணடைந்த போதிருந்து இக்கணம்வரை நான் தூங்கவில்லை.

தோல்வி ஒரு நிரந்தரத் துக்கமாகி என் தூக்கத்தை உன்னுடன் எடுத்துச் சென்றது. உளைப்பற்றிய சேதியேதுமின்றி ஆண்டுகள் பல ஓடிவிட்டன இன்னுமுன் பிள்ளைகளின் கேள்விக்கு என்னிடமில்லைப் பதிலேதும் யாரிடமுமில்லை.

நீ எங்கே யென்று நானும்தான் கேட்கிறேன் சரணடையும் போது உன்னையேற்ற படையினரும் கேட்கிறார்கள் நீ எங்கே என்று அவர்களுடைய அரசும்தான் கேட்கிறது நீ எங்கே என்று இந்த உலகமும்தான் கேட்கிறது நீ எங்கே என்று. உனைத்தேடும் இந்தக் கேள்வியின் வலி எனக்கன்றி வேறெவருக்குமில்லை தூங்காத இரவுகளும் பிரிவும் எனக்கன்றி வேறெவர்க்குமில்லை

புள்ளிவிபரக் குறிப்புகளில் மட்டும் உறையவிடப்பட்ட உன்னைப்பற்றி தூங்கமுடியாத கேள்விகளோடு தவிக்கும் குழந்தைகளுக்குப் பதிலளிக்க முடியாத இந்த வலியிலிருந்து என்று நான் வெளிச்செல்வேன் எப்படிச் செல்வேன்?

00 ஆனந்த விகடன்

காணாமல் போனவனின் மனைவி கொன்ற இரவுகளின் சடலம்

என்னுடைய இரவுகளைக் கொன்று வெளியே வீசுகிறேன் யாரும் பதில்தராக் கேள்விகளும் தூங்காதென் விழிகளும் தீரா வலியும் நிரம்பிய இந்த இரவுகளோடு இனியும் நான் அலையமுடியாது. எனவே, இந்த இரவுகளைக் கொன்று வீசுகிறேன்.

இவற்றை நீங்கள் எங்கும் புதைக்க முடியாது

உறங்காத என் விழிகளின் பேரொளியும் முடிவுறாத என் விம்முதலின் பேரிரைச்சலும் உங்கள் தூக்கத்தை, அமைதியை உங்கள் பாதைகளை, உத்தரவாதங்களையெல்லாம் இடையூறு செய்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல. என்னுடைய தூக்கமற்ற இரவுகளுக்கும் வலிக்கும் காணாமற் போனவனைப் பற்றிய கேள்விகளுக்கும், எவ்விதம் நீங்கள் பொறுப்பாளிகள் இல்லையோ அவ்விதமே இந்த இரவுகளைக் கொன்று வீசியதற்கும் நான் பொறுப்பாளியல்ல. காணாமற் போனவனின் மனைவி செய்யக் கூடிய ஒரு சிறிய, மிகச் சிறிய நிராகரிப்பின் துளியாக இந்த இரவுகளின் சடலம் இருக்கட்டும் உங்களுக்கும் எனக்குமிடையில் ஒரு பொதுவெளியில் நம் காலப் பெரு வெளியில் யாராலுமே புதைக்க முடியாத நிலையில்.

00 மலைகள்

மேகலை

இருளும் பனியும் குழைந்த தெருக்களில் சைக்கிளை மிதித்துச் செல்கிறாள் மேகலை.

அதிகாலைத்தூக்கக் கலக்கத்தில் துவள்கின்றன கண்கள்

இரவு நெடுநேரம் தூங்கா விழிகளில் படிந்திருக்க வேண்டிய தூக்கத்திற்குப் பதிலாக நேற்றுச் சிதைந்த கைகளின் குருதிப் படிவு.

நினைவுகள் மோதி அவளுடல் தளர்கிறது.

நேற்றும் களைப்போடு மூன்றாவது சதுரத்தில் அபாயத்தை நீக்க முயல்கையில் ஒரு விசப் பூண்டாகத் தீண்டியது அது.

ஒரு கணம்தான். அபாயம் விளைந்து கைகளைச் சிதைக்கத் தெறித்தது குருதி. சரிந்து துயர்க்கொடியெனப் படர்ந்தாள் அருகிருந்த தோழி.

இந்த வாரத்தின் ஆறாவது குருதித்தெறிப்பு அது. அபாயங்கள் நீங்குகின்றனவா அல்லது தன்னருகில் அவை விளைகிறதா என்றேதும் புரியவில்லை அவளுக்கு.

கருணாகரன்/16

முறைகள் பல தெரிந்தாலும் பயிற்சிகள் பல தேர்ந்தாலும் வெடிநிலைக் கண்ணிகளை அகழ்ந்தகற்றுவதொன்றும் இலகில்லை அதில் அபாயங்கள் குறைந்து விடுவதுமில்லை.

பாம்புகள் உறங்கும் புற்றினுள் கணமும் கைவிட்டு வாழும் விதி அதுவல்லவா?

வழியில் உறைந்திருக்கும் இருளையும் மூட்டப் பனியையும் விடக் கடிந்து விழியில் திரைந்தது கண்ணீர், நேற்றுத் தெறித்த தோழியின் கைக் குருதியிலிருந்து பீறிட்டு.

தளரும் தன்னுடலை வலுவாக்கி மேலும் உன்னி மிதிக்கிறாள் சைக்கிளை இக்கணம்.

இருளை ஊடுருவி ஒலிக்கிறது கண்ணிவெடி அபாயக் காட்டுக்கு அழைத்துப்போகும் வெடிப்பொருளகற்றும் நிறுவன அழைப்பொலி. ஒரு கணம் அது அழைப்பொலியா அபாயவொலியா எனக் கேட்டு நின்றது அவளிதயம்.

தயங்கிச் சரியும் உடலைத் தாங்க வலுவற்ற இதயத்தை விரட்டுகின்றன அவள் குழந்தைகளின் கண்கள். பசித்த கண்களை விடவும் அபாயமொன்றில்லை இப்புவியில் எனப்போகிறாள் மேகலை அவ்விருளில்.

00 தினமுரசு

காயம் தின்ற காட்டுப் பெண்

காயம் பெருத்த மான் கன்றைத் தன் மடியிற் கொண்ட காடே நீ பூக்கவில்லையோ காய்க்கவில்லையோ இரவிலும் பகலிலும் பனிப்போதிலும்?

வலியுண்ணும் கணந்தோறும் மனமொடுங்கிப் போகிறது போலும் சொல்! காயம் தின்ற காடாயிற்று, என்றானதா உன் விதி?

முன்போதில் காடு முழுதும் படர்ந்தோடித்திரிந்த மஞ்சட்கொடியிலே அழகிய காலங்கள் பூத்துக் கிடந்தனவோ காலங்களின் அழகில் வனப் பேடென மலர்ந்தனையோ

அடி என் செல்லக் காட்டுப்பெண்ணே அழகுடைக் காலங்களைப் பருகிப் பாடிய கிளியே மானின் கனவில் உன் காதலைப் பகிர்ந்தவளே காயங்களின் வலியுண்டு வலியுண்டு கண் சிவந்தனையோ இன்று?

பூவும் கனியும் காயம் தின்ற கதையாயிற்றா காயமே இன்றுன் விதியாயிற்றா?

00 காலச்சுவடு

கருணாகரன்/18

சென்றதிசை ஏது?

மந்திரப்பாறையிலிருந்து கிளம்பிய நறுமணத்தில் நம் கஞ்சிக் கிண்ணத்தின் நினைவு பெருகுதம்மா

உன் கண்களில் வடிந்த நீரனைத்தும் நம் கிண்ணத்தில் நிறைய நாட்களின் நெடுங்கனல் சுடராய் எரியுதடி

என் நெஞ்சைச் சுட்டெரித்த பெண்ணே நீ சிந்திய கண்ணீரும் நம்பிக்கை வேர்களும் இந்தச் செல்லத்தின் உள்ளங்காலில் திரண்ட திரவியமானதே!

பசியின் தீயைப் பகிர்ந்துண்ண முடியாத வெண்கடலை ஒரு நாளில் கிழித்தெறிவேன் என்றெண்ணி நாவல் மரத்தின் கீழ் நிழலுற்ற போதெனது நெஞ்சிலே விளைந்த மழைக்காலமே, பாசிமணிப் பயறே, உழுந்தே, பச்சைப்பெருமாள் நெல்லே பயற்றங்கொடியே கிளியுறங்கும் பொந்தே உரலில் விளக்கேற்றி வைத்து நாலெழுத்துப் படித்த பண்டிதன் வழியின்று நெடும்போக விளைச்சலைத் தந்ததே.

கொம்பறையில் எதை வைப்பேன்?

பயிர் மணிகள் அள்ளிக் காற்றில் ஏற்றி வீடு சேர்க்கும் காலையில் கோடை நீங்கிக் கலைந்தோடும் நாளில் நீ எங்கே சென்றாய் என் பெருந்தெய்வமே...!

அள்ளி வந்த மணிகளைச் சேனைப் புலத்துச் செம்பொன்னையெல்லாம் பெரும்பறையில் இட மனமின்றிக் கைவிடச் சொல்கிறதடி என்னுள்ளம்.

எங்கேயம்மா நீ..

கிண்ணமேந்தி வரும் என் சிறுபயல் உன்னைத் தேடுகிறானா என்னை வழிமறிக்கிறானா, சொல் தாயே!

00 காலச்சுவடு

மூலிகைத் தோட்டத்தில் நட்சத்திரங்களைப் பயிரிட்ட கள்வன்

மூலிகைத் தோட்டத்தில் நட்சத்திரங்களைப் பயிரிட்ட கள்வன் பழங்களைக் கூடையில் நிரப்பினான் வான் வெளியிற் பறந்து வந்த கிளிகள் நிலவை எடுத்து வந்தன பழங்களுடன்.

நெருப்புப் பழங்களோடு வந்த காதலியை உள்ளே புகுந்து கொள்ளாமற் தடுத்த காவலர்கள் மூலிகைத் தோட்டத்தில் பசுக்களையும் ஆடுகளையும் வெட்டிக் கறி வைத்தார்கள்.

அந்தக் கறியில் மூலிகை வாசனை கலந்திருந்தது அல்லது மூலிகைத் தோட்டத்தில் கறி வாசனை கலந்திருந்தது ஆனால் நட்சத்திரங்களைப் பயிரிட்ட கள்வன் அந்தக் காதலியின் வாசனையையே உணர்ந்தான்.

மங்கிய பகலின் ஒளியில் மூலிகைத் தோட்டம் வெளிர் மஞ்சள் எலுமிச்சைப் பழமாய் ஒளிர்ந்தது நட்சத்திரங்கள் பூத்தும் காய்த்தும் வேர்விட்டும் கிடந்தன தோட்டமெங்கும். கிழக்கு மூலையில் காவலுக்கிருந்த தெய்வத்தின் முகத்தில் சலம் விட்டு மகிழ்ந்தது கள்வனின் நாய்.

21/நெருப்பின் உதிரம்

மூலிகைத் தோட்டத்தில் நாயின் சலவாடை மிதக்கும் வேளையில் காதலியை நினைத்து அழுதுகொண்டிருந்தான் நட்சத்திரங்களைப் பயிரிட்ட கள்வன்.

கள்வனைக் காதலித்ததற்காக அழுது கொண்டிருந்தாள் காவலர்களால் கொல்லப்பட்ட பெண்.

நாயின் சலவாடை தன்முகத்திலென்றழுதது கிழக்கு மூலைத் தெய்வம்.

மூலிகைத் தோட்டத்தில் சிறைப்பட்டிருந்ததற்காக அழுது கொண்டிருந்தன வேர்விட்ட நட்சத்திரங்கள்.

காவலுக்கு விதிக்கப்பட்ட நிலையை எண்ணியழுதது சலமடித்த நாய்.

நட்சத்திரங்களைப் பயிரிட்ட கள்வனிடம் பழங்களைக் கொடுப்பதற்கு வந்த கிளிகள் அழுதன நிலவையெண்ணி.

நெருப்புப் பழங்கள் சிதறிக் கிடந்தன நட்சத்திரங்களால் நிறைந்திருந்த மூலிகைத் தோட்டமெங்கும்.

00

நட்சத்திரங்களும் நட்சத்திர விடுதிகளும்

நாற்றுகளைத் தருகிறதோர் நிறுவனம் பழங்களைப் பெறுகிறது இன்னொன்று. பழங்களிலிருந்து சாற்றை எடுக்கிறது பிறிதொன்று. எடுத்த சாற்றை நிறமூட்டிச் சுவை யூட்டி பானமாக்குகிறது மற்றொன்று. அந்தப் பானங்களை விளம்பரமாக்குகிறதொன்று. பானங்களை விற்றுத்தீர்க்கிறது இன்னொன்று.

நிறுவனங்களின் லாபநட்டக் கணக்குகளுக்கு அப்பால் தோட்டத்திலேயே நிற்கிறார்கள் விவசாயிகள்.

நிறுவனங்களிலிருந்து விரையும் வண்டிகள் தோட்டங்களுக்குச் செல்கின்றன பிறகு ஆலைகளுக்கும் கடைகளுக்கும் கொம்பனிகளுக்கும் இரவில் தலைவர்களின் மாளிகைகளுக்கும் விருந்தினர் விடுதிக்கும் செல்கின்றன. அப்படியே வீதியெங்கும் நிறைகின்றன.

நாட்களெல்லாம் வண்டிகளுக்குச் சுமையேற்றியும் பாதையில் வழிவிட்டும் தோட்டத்திலேயே நிற்கிறார்கள் விவசாயிகள்.

மேலே விரிந்திருக்கிறது வானம். வானம் பார்த்திருக்கிறது பூமி வானத்தைப் பார்த்தபடியே விவசாயிகளும்.

00 குவர்னிகா

23/நெருப்பின் உதிரம்

நிறுவனங்கள் பயிரிட்ட விவசாயி

தோட்டத்தில் நின்ற விவசாயியிடம் கேட்டேன் "நிறுவனங்களைப் பற்றி என்ன சொல்கிறாய்?".

"நிறுவனங்களின் உத்தரவாதத்தோடுதான் பயிரிடுவதற்கு கடன் கிடைத்தது நிறுவனங்களின் முற்பணத்திற்தான் இந்தப் பண்ணையை ஆரம்பித்தேன் உற்பத்திகளையெல்லாம் நிறுவனங்களே பெற்றுக்கொள்கின்றன நிறுவனங்களே என்னுடைய வீட்டிற்கு தொலைக்காட்சியையும் குளிரூட்டியையும் தவணை முறையில் வாங்குவதற்கு உத்திரவாதமளித்தன. நிறுவனங்களே வீட்டில் கலண்டரையும் கணக்குப் புத்தகத்தையும் வைத்துள்ளன" என்றான்.

"நிறுவனங்களால் சுற்றிவளைக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை விட்டு நீ எங்கே செல்வாய்?" எனக் கேட்டேன்.

"நிறுவனங்கள் என்னை எங்கும் போக விடாது" என்றான் அவன்.

நல்லது நிறுவனங்களின் தோழமை ரொம்பத்தான் நன்றாக உள்ளது

நிறுவனங்கள் பயிரிட்ட விவசாயியைப் பற்றி என்னதான் நினைக்கிறீர்கள்?

00 குவர்னிகா

கருணாகரன்/24

என்பதால்...

என்பதால் அந்த நிழல்கள் விலகிச்சென்றன நிழல்களை இழந்திருப்பதொன்றும் இலகுவானதல்ல வெயிலைத் தாங்குவது அத்தனை எளிதுமல்ல.

நான் மரங்களை உண்டாக்கினேன் மரங்களிலிருந்து காய்களையும் கனிகளையும் நிழ்லையும் விளைவித்தேன் பறவைகள் வந்தபோது சங்கீதமும் மகிழ்ச்சியும் வந்தது. மரங்களில் பூக்கள் நிறைந்தன.

பூமிக்கும் ஆகாயத்துக்குமிடையில் தேவாலயத்தைப் போல பயிர்நிலத்தைப்போல தேவதூதரைப்போல அமுதசுரபியைப்போல இதமானதொரு மடியைப்போல தானியக் களஞ்சியத்தைப்போல கடலைப்போல உப்பளத்தைப்போல ஒட்டகத்தைப்போல

நிழலற்ற வெளியில் வெயிலேந்தித் தவமிருக்கும் தருவே என்றும் காய்க்கும் பூக்கும் நெடி துயிர்த்து வளரும்.

என்பதால் நின்றேன் வெயிலில் காய்க்கவும் பூக்கவும் கனிவதற்குமாக கடிதென்றபோதிலும்.

என்பதால் நிற்கிறேன் வெயிலாக..

00 சொல்வனம்

என்றபோதும்

என்றபோதும்
அது ஒன்றும் இலகுவானதாக இருக்கவில்லை
நீங்கள் வருவதற்கிடையில்
என்னைக் குலைத்து வைப்பதற்கும்
ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்வதற்கும்
ஓவியத்தை வரைந்து
அதன் நெஞ்சறையில் உங்கள் நினைவுகளை
அதில் பதிய வைப்பதற்கும்
அந்த நினைவுகளிலிருந்து உங்களை விடுவிப்பதற்கும்
வாங்கிய கடனிலிருந்து அன்பை உணர்ந்து கொள்வதற்கும்
அதிலிருந்து விலகியிருப்பதற்கும்.

வகுப்பறையைக் கடந்து செல்கின்றன ஆசிரியனின் பாடக்குறிப்புகள் மாணவர்களை அழைத்துக் கொண்டு. அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் வழிப்படுத்துவதற்கும் பிரிந்து செல்ல முயன்ற அயலவனின் இதயத்திலிருக்கும் மறக்க முடியாத ஞாபகங்களுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் நீருற்றவும் நீங்கள் தந்து விட்டுச்சென்ற பொருட்களின் மீதான சுமைகளைத் தாங்கிக் கொள்வதற்கும் நீங்கிச் செல்வதற்கும் காலடியில் சுற்றித் தன் பிரியத்தை வாசனையாக்கி அறையெங்கும் பரப்ப முயலும் பூனையின் ஒப்பனைகளைச் சீர் செய்வதற்கிடையில் கண்ணாடியிலிருந்து பிம்பங்கள் விலக முடியாமற் திணறுவதும் விலக்கப்பட்ட கனிகளைப் புசிப்பதும் ஒரு ஒப்பற்ற கலைதான். என்றபோதும் அவையொன்றும் இலகுவாக இருக்கவில்லை எந்தத் தெருவிலும் எந்த வீட்டிலும் யாரிடத்திலும்.

கடவுளே! கற்களும் பூவாக மலர்ந்து வாசம் வீசும் அக்கணத்தில் நீர் அறிந்தீரா இலகுவாகவும் இலகின்றியும் இருப்பதிலுள்ள முரணையும் சுவையையும்?

நீங்கள் வருவதற்கிடையிலும் திரும்பிச் செல்வதற்கிடையிலும் எத்தனை தடவைகள் குலைந்து சீராகினேன் என்று எனக்கும் தெரியவில்லை உங்களுக்கும் தெரியவில்லை.

உதிர்ந்த ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறிச் செல்ல முடியாமல் தத்தளிப்பதொன்றும் இலகுவாக இருக்கவில்லை உங்களுக்கும் கடவுளுக்கும் எனக்கும் சாத்தானுக்கும்.

00 சொல்வனம்

ஆகவே அதைப் பற்றிப் பேசுவதை விடுத்து நாங்கள் வேறொன்றைப்பற்றிப் பேசியபோது வேட்டை ஆரம்பமாகியது.

நாங்கள் இன்னொன்றைப் பற்றிப் பேசியபோது பூக்கள் மலர்ந்து வாசனை வீசின.

பேச்சு இன்னொரு திசையில் மாறிச் சென்றபோது தீமூண்டு சுவாலை விட்டெரிந்தது

திடீரெனக் கவிந்த மௌனத்தில் மழை சாரல்டித்து வெள்ளமாகியது

சற்றைக்கெல்லாம் அங்கே புயலடிக்க நாம் பேசிய வார்த்தைகள் குலைந்து சிதறிக் காயமுற்றன.

ஆகவே நாங்கள் அதைப்பற்றிப் பேசத் தொடங்க பூக்கள் மலர்ந்து வாசனை வீசியது. நாங்கள் இன்னொன்றைப் பற்றிப் பேசியபோது வேட்டை ஆரம்பமாகியது.

பேச்சு இன்னொரு திசையில் மாறிச் சென்றபோது மழை சாரலடித்து வெள்ளமாகியது திடீரெனக் கவிந்த மௌனத்தில் குலைந்து சிதறி காயமுற்றன. சற்றைக்கெல்லாம் அங்கே புயலடிக்க நாம் பேசிய வார்த்தைகள் தீமூண்டு சுவாலை விட்டெரிந்தன.

00 சொல்வனம்

கருணாகரன்/28

தனித்தல்

அந்தப் படகுகளில் இன்னும் ஒரு குரல் அடங்காதொலிக்க வீழ்கின்றது மாலை நட்சத்திரம். சூரியன் கடலுள் புதைந்து மூன்று கணங்கள்தான் ஆகியிருந்தன அப்பொழுது. ஒரு கடற்காக்கை தன்னிணையைத் தேடிக்கொண்டிருந்த வேளை அவர்கள் நான்கு கொலைகளை முடித்துத் திரும்பியிருந்தனர்.

சிலுவைகளில் இன்னும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்துவுக்குத் துணையாகவா இந்த சிலுவையேற்றங்கள்? நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிலுவையேற்றங்களுக்கு ஆறுதலும் துணையும் தரவா இன்னும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறார் கிறிஸ்து?

பெருவேகம் கொண்டோடும் கார்களில் ஆடும் சீலைப் பொம்மைகளும் வாசனைப் பேணியும் பொருட்படுத்தவில்லை எதனையும்.

விலக்கப்பட்ட கனியைப் புசிப்பதற்கு இனி யாரும் இல்லை என்று தெரிந்தது கிறிஸ்துவுக்கும்.

முடிவுறாமல் தொங்கும் சிலுவையிலிருந்து இறக்கி விடுவதற்கு ஒரு விசுவாசமான சீடரும் தன்னிடம் இல்லாததைக் கண்டு சிரித்தவர் நெகிழ்ந்தார் அக்கணமும். தன்னருகில் எப்போதும் துணைவரும் சிலுவையேற்றங்களில் அவர் கண்டார் தன் தோழரையும் சீடரையும்.

கீழ் மலைகளில் தவறிய ஆடு இன்னும் சேரவில்லை மந்தையிடம்.

00 தீராநதி

என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கிடையில்

என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கிடையில் வெயிலை விட்டு நீங்கிச்சென்றது நிழல். பின் தங்கி நின்றது நிரம்புவதற்குத் தயாரான பாத்திரம். திறந்திருந்த கதவுகள் வெயிலைக் கை நீட்டி அழைத்து விளையாடின. தெருவை அழைத்து வந்து வீட்டிற்குள் விட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தாள் ஒரு அழகிய கிழவி.

வீட்டுக்கு வந்த நண்பர்கள் அமைதியாக இருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க சுவரிலிருந்த ஓவியத்தை மௌனமாக இருக்கச் சொன்னேன். ஒரு மெல்லிய புன்னகையைச் சிந்திவிட்டு என்னுடைய காதிலது கேட்டது "அப்படி நடிக்கச் சொல்கிறாயா என்னை அல்லது கட்டளையிட்டு அதிகாரம் பண்ணுகிறாயா?" என்று நண்பர்களின் பேச்சை கேட்டுகொண்டிருந்தபோது கேட்டது அது "நண்பர்களை அமைதியாக இருக்கச் சொல், நான் பேசவேண்டும்" என. "எதைப்பற்றிப் பேசப்போகிறாய்?" என்று கேட்டேன் "நிறங்களின் வாசனையைப் பற்றி யாருக்காவது தெரியுமா? வாசனையின் நிறங்கள் எப்படியிருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்" என்றதது.

"குழப்பங்களுக்கிடையில் பாயை விரிப்பதும் நாற்காலிகளை வைப்பதும் சக்கரங்களை உருட்டுவதும் சிரிப்பின் மீதுள்ள நிரம்புவதற்குத் தயாரான பாத்திரத்தை மறுதலிக்கக் கோருவதும் நிலைக்குத்து வீழ்ச்சியின் வேர்…" என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கிடையில் வெயிலை விட்டு நீங்கிச்சென்றது நிழல். பேசத் தொடங்கியிருந்தது சுவரிலிருந்த ஓவியம். வீட்டுக்குள் வந்திருந்த தெரு

வீட்டுக்கு வந்த நண்பர்கள் அங்கேதான் இருக்கிறார்களா? வெளியேறிச் சென்றார்களா? என்று அறிந்து கொள்வதற்கிடையில் "அமைதியாக இரு நான் பேச வேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தது தெரு, ஓவியத்திடம்.

"எதைப்பற்றிப் பேசப்போகிறாய்?" என்று கேட்டது ஓவியம் தெருவிடம்.

காலமெப்படி முகமாகிறது முகமெப்படிக் காலமாகிறது? என்றது தெரு.

இன்னொரு கேள்வியால் இதை நிரப்புவேன் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கிடையில் வெயிலிடம் வந்து சேர்ந்தது நிழல். பின்வாங்கிச் சென்றிருந்தது நிரம்புவதற்குத் தயாரான பாத்திரம்.

என்னைக் கொன்றவள்

என்னைக் கொன்றவள் திருவிழாவில் நிற்கிறாள் பலூன்கள் காற்றில் மிதக்கின்றன அவளுடைய மற்றும் அவளும் நானும் மலர்ந்திருந்த நினைவுகளும் காற்றில் மிதக்கின்றன.

என்னைக் கொன்றவளுக்குத் தெரியவில்லை
கூடி மலர்ந்திருந்த காலத்தின்
"அந்த" நினைவுகளைக் கொல்லும் வழிமுறையை.
ஆகையினால்
அந்த நினைவுகள் ஊஞ்சலாடுகின்றன தினமும்.
கொலைக்குப் பிறகு
புன்னகையினால் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்ய நினைத்தவள்
அவற்றைத் தினமும் பயிராக்க முற்படுகிறாள்.
காய்ந்து கொண்டு போகும் தரையில்
மகிழ்ச்சியின் பயிர்கள் வாடிச் செல்கின்றன
கொலையான பிணம்
அவளுடைய மேசையில், சாப்பாட்டுத் தட்டில், படுக்கையில்
கணினித் திரையில்
நினைவுகளின் அடுக்கில், உள்ளாடையில் எங்கும் கிடந்து
அலறுகிறது.

கொலை நாடகத்தின் திரை கிழிந்து விட்டது உள்ளே எல்லா ஒப்பனைகளும் வெளுக்கின்றன. குற்றத்தின் பாரத்தைச் சுமக்க முடியாத இதயம் படபடத்துச் சரிகிறது.

33/நெருப்பின் உதிரம்

என்னைக் கொன்றவள் மறைத்து வைத்திருக்கும் ஆயுதங்கள் அவளையும் கொல்கின்றன. அவளுடைய இதயத்தில் நிரப்பி வைத்திருக்கும் வண்ணங்கள் சிதறிக் காற்றில் பறக்கின்றன. நான் எல்லாவற்றையும் சிரித்தபடி கடக்கிறேன்.

என்னைக் கொன்றவள் திருவிழாவில் நிற்கிறாள் அவளையும் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.

அவளும் நானும் மலர்ந்திருந்த பலூன்கள் காற்றில் மிதக்கின்றன.

00

அறுக்கப்பட்ட இதயத்தில் வைத்த கறியின் ருசி

அறுக்கப்பட்ட இதயத்தில் வைத்த கறியின் ருசியை
அவளிடமிருந்து அறியுங்கள்
அவள் இதயத்தை ருசிப்பவள்.
அப்படித்தான் அவளும் சொன்னாள்
"இதயத்தின் ருசி எனக்குப் பிடிக்கும்"
துடிக்கும் இதயத்தின் ருசியை ருசிப்பதில்
அவளுக்கிருக்கும் ருசியை
என்னிதயத்தை அவள் அறுக்கும்போதே புரிந்தேன்
அது ஒரு ருசிகரமான நிகழ்ச்சியல்ல என்று.
ஆனாலும் அவளுக்கது ருசியாகவேயிருந்தது.
ஆனால் அறுவை செய்யப்பட்ட இதயத்தை
அவள் ஒரு பெருங்கொண்டாட்டத்தின் விருந்துக் கறியென
ருசித்துக் கொண்டிருந்தாள்
ருசிக்களையோடு.

ஆச்சரியமென்னவென்றால் அவளறுத்த இதயத்தில் வைத்த கறியிலும் அந்த இதயம் துடித்துக் கொண்டேயிருந்தது. அந்த இதயத்தின் துடிப்பும் அதன் குரலும் ருசித்தவளுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் அதை அவள் காட்டிக் கொள்ளவேயில்லை.

பற்றியெரியும் இதயம்

பற்றியெரிகிறது இதயம் எரிந்து மடிகின்றன அத்தனை வண்ணங்களும் ஒரு மாபெரும் நகராகவும் வினோதக் காடாகவும் வாசனைமிக்க மலர்ச்சாலையாகவும் சுருக்கி விரிக்கக் கூடிய வானவெளியாகவும் சின்னஞ்சிறிய குருவிக்குஞ்சைப் போலவும் அதன் விரியும் சிறகெனவும் மாயச் சிமிழொன்றில் பொத்திய மந்திரச் சிப்பியாகவும் வைத்திருந்த இதயம் பற்றியெரிகிற தின்று.

கோபத்தின் மூச்சிலிருந்து வெளியேறிச் செல்கின்றன ஆயிரமாயிரம் பறவைகள் எந்த வழியில் எங்கேயவை செல்கின்றன என்று தெரியவில்லை. கோபத்திற்குத் திசையும் வழியுமில்லை என்பதால் அவையும் திக்கெட்டும் திசையெட்டும் வழிமாறித் திசைமாறிப் பறந்து தொலைகின்றன.

பற்றியெரிகிறது இதயம் எரிந்து மடிகின்றன அத்தனை வண்ணங்களும்

00

தலையால் நடத்தல்

பார்க்கிறேன் தினமும் தலையால் நடப்போரின் விகிதங்கள் ஏறிச் செல்கின்றன. இந்த விகிதம் பச்சை மரங்களின் விகிதத்தை அல்லவா தின்று கொழுக்கிறது.

கிளி விழும் வயலில் பயிர்க்காவலிருந்த பிள்ளைகள் வயலை மேடிறுத்தி யெழும் கட்டிடக் காட்டிடையே சிமெண்டோடும் கற்களோடும் மாய்கிறார்.

நீர்வழி திசைமாறிற்று.

எட்டுக்கால் பத்துக்கால் பூச்சிகளாகிய மனிதர்களின் நடத்தைகளைக் கண்டு கைகொட்டிச்சிரிக்கிறது நேற்றைய நாளும் காலடி வைத்து நகரமுடியாமற் திணறுகிற இன்றைய நாளும்.

பலரும் நம்பி வருகிறார்கள் மரங்களையும் காற்றையும் விட குளிரூட்டிகளின் இதமொரு குருத்தோலை அறைகளின் உலகம் சௌகரியத்தின் ஊற் றென்று.

அப்படியே விதையின்றிப் பெருத்த பழத்தைக் காவிச் செல்லும் கைகளில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது பிளாஸ்டிக் யுகத்தின் துளிர்கள்.

பழங்களின் மீதான வன்முறைக் காலம்

தானாய்க் கனிந்த பழத்தை உண்ட தந்தையும் தாயும் அதிகம் படித்ததில்லை மகனே! என்றாலும் பசித்த முகமொன்றின் கதையும் நிலையு மறியும் மனதிருந்த தவர்க்கு.

விருந்தாளியை வீட்டாளாய்க் கொண்டாடும் யுகமொன்றின் வாழ்வு நிரம்பிய களஞ்சியமிருந்தது அன்று நம் வீட்டில். பகலின் வெக்கையும் இரவின் தண்மையுமறிந்த தந்தையின் தோள்களில் ஊரின் பாடுகள் ஆயிரமிருந்தன.

களைத்துச் சோரும் போதெல்லாம் நின்றன வயற்கரையில், முற்றத்தில், குளக்கரையில் தெருநீள மரங்கள் நிழலோடு உறவாடித் தோழமையோடு.

நின்றன வீட்டிலின்னும் புகையூதா வண்டியும் நாலு எருதுகளும்.

உரலோடும் அடுப்போடும் வாழ்ந்திருந்த அம்மா "உலகமெலா முணர்ந்தோதும்" குருவாயிருந்தாள்.

மரநிழலில் களைப்பாற்றி ஆற்றிலே உடலாற்றி வந்தோரை வழியனுப்பக் கையிலே பொருளும் மனதிலே நினைவுமேற்றி நகர்ந்த வாழ்வின் வேகம் போதாதென்றா விரைவு இறக்கை கட்டினோம்?

நானிங்கு நாளும் கண்டு சேர்த்த விதியில் மெத்தப்படித்தவரெல்லாம் கனியும் பழங்களின்றி கனிய வைத்த பழங்களைக் கொண்ட சந்தையில் பொருள் வாங்கிச் செல்கிறார்.

நம் வழிநெடுக வந்து தந்தையரும் தாயரும் நிதமும் சொன்னா ரன்று "வழிதவறும் வாழ்வொரு சூதெ"ன்று

ஆயிற் றின்று அஃது.

00 அம்ருதா

ഖെധിல்

வெயிற் குளிக்கும் மரத்தின் வீரிய வேரிற் கிளைத்தெழும் உயிர் மூச்சின் துடிப்பு என்னை உய்விக்கிறது பெருந் தாகத்தோடு.

00

நிழலற்ற நீள்வெளியில் மணற் பருக்கையில் ஒரு துளி நீரில் ஓயாது நடக்கும் ஒட்டகத்தில் வெயில்

000

பறக்கும் பறவையின் மேலென்றும் படிந்ததில்லை நிழல்

படிகமாய்ப் படிந்திருக்கும் வெயில்.

00

வெயிலுழவன்

நிழலற்ற களப்பில் உப்பு விளைந்தது வெண்மை பூத்தது.

நிழலற்ற பயிர்க்காட்டில் பயிர்கள் விளைந்தன பசுமை பொலிந்தது.

நிழலற்ற கடல் மீதில் உயிர் விளைந்தது உயிர்கள் நிறைந்தன.

நிழலற்ற வழியோரம் மரங்கள் நின்றன நிழலைப் பெய்தன.

என்பதால் நிழலின்றிப் பொலிந்த உழவனானேன்.

00

பாலையன்

வெயிற் காயும் பனை என்னயலில் வெயிற் காயும் வயல் எனதூரில் வெயிற் காயும் கடல் எனைச் சூழ வெயிற் காயும் மனிதர் என்னோடு

வெயிலோடு பிறந்தவன் வெயிலிற் காய்கிறான் பாலையாய்.

பாலையிற் காய்கிறான் வெயிலாய்.

00

பசியை மறப்பது அவசியந்தான்

பசியை மறப்பது அவசியமென்றால் நிழல் மற வெயிற் குளி.

வெயிலில் முளைக்கும் வாழ்க்கை. வெயிலிற்தான் முளைக்கும் பயிரும்.

வெயிலோடு போய் விளையாடு வினை முறியும் உடலிற் சுவையேறும்.

வெயிலிலிருந்து வருகிறாள் காதலி

வெயிலிலிருந்தே வருகின்றனர் குழந்தைகளும் நண்பர்களும் வெயிலிலிருந்து புறப்படுகின்றன தானியங்களும் குருவிகளும் வெயிலிலிருந்தே வருகின்றன அழகிய பகலும் ஆட்டு மந்தையும் வெயிலிலிருந்தே வருகிறார்கள் நேற்றிரவு விடைபெற்றுச் சென்ற றியாஸ் குரானாவின் தோழியும் ஷோபா சக்தியின் "கப்டனும்"

ഖെധിതെട്ട് தின்போன்

வெயிலைத் தின்றது நாள் வெயிலைத் தின்றது மரம் வெயிலைத் தின்றது வெளி வெயிலைத் தின்றது கடல்

வெயிலைத் தின்றான் உழைப்பாளி வெயிலைத் தின்னும் ஓர் பிராணி நானும்.

00

விதைகளில்லாத பழங்கள்

விதைகளில்லாத பழங்களை செய்கை பண்ணும் தோட்டத்தில் விவசாயிக்கென்ன வேலை? என்று நீங்கள் கேட்கக்கூடும் நானும் அப்படித்தான் கேட்க நினைத்தேன்.

ஆனால் விதைகளில்லாத பழங்களை வாங்கிப்போகும் ஆட்களைப் பார்த்தபோது அந்தக் கேள்வியை அவர்களின் தலைகளிலேயே கொழுவத் தோன்றியது.

சற்றைக்கெல்லாம் அந்தக் கேள்வி அவர்களைத் தன்னுருவில் மாற்றிவிட்டது.

விதைகளில்லாத பழங்களைப் பற்றிய கேள்வியற்றுப்போயிற்று கேள்வியான மனிதர்களிடம், ஆமாம் விதைகளில்லாத மனிதர்களிடம்.

00

விதைகளில்லாத நாயகர்

விதைகளில்லாத உலகத்தின் நாயகர் விதைகளை வைத்திருப்போரின் காலடியில்.

விதைகளும் விதைப்போரும் விதைகளுள்ளவரின் அழைப்பில்.

விதைகளில்லாத பயிரின் வினையாற்றல் விதைகளின்றிக் காய்த்தலும் கனிதலுமே.

விதையற்ற காய்கள் விதையற்ற பழங்கள் விதையற்றுப் போகிறது உலகம்

விதைப்போரின்று விதைப்போரல்ல அவரின்று பயிரிடுவோராகினர்.

பயிரிடுவோரிடமில்லை ஓர் விதையும் பயிரைப் பெருக்க பயிரின் வம்சம் காக்க.

விதைகளில்லாத தோர் நாளும் விதைகளற்ற உலகமும் வருமோர் காலம் நோக்கினோமே நாமெல்லாம்.

00

ഖെധിலோடு விளையாடி

மலையடிவாரத்தில் பாதை அமைத்தேன் சமவெளியில் தானியங்களை விதைத்தேன் கடற்கரையில் படகுகளைக் கட்டினேன் வயல்வெளியில் பயிர்களை விளைத்தேன் நகரத்தில் சாலைகளைத் துலக்கினேன் புல்வெளியில் மந்தைகளை மேய்த்தேன் குடியிருப்பில் கட்டுமானங்களைச் செய்தேன்

எங்கும் வெயில் வெயில் வெயில் எல்லாமே விளைந்து கொண்டிருந்தன உச்சி வெயிலில் பொன் வெயிலில் காலை வெயிலில் மாலைவெயிலில் மஞ்சள் வெயிலில்...

துடிப்புள்ள இதயம்

பள்ளத்தாக்கில் ஓடிச் செல்லும் நதியின் மீது பால<mark>த்தை</mark> அமைத்தேன். பாலத்தின் கீழே நதி சென்று கொண்டிருக்கிறது பாலத்தின் மீதுபயணம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது

செல்லவில்லைப் பாலம் எங்கும் எப்போதும் நதியையும் பயணங்களையும் ரசித்த வாறு அமர்ந்திருக்கிறது அங்கே.

ஒரு துடிப்புள்ள இதயம் அப்படித்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்று பேசிக் கொண்ட கிளியின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிரித்தது மரம் அக்கணத்தில்.

00

நிறமூட்டல்

தோட்டத்திலிருக்கும் காய்கறிகளை நிறமூட்டிப் பார்க்கிறது குழந்தை. நிறங்களைப் போல மேலும் அவற்றில் சுவையேறும் என்றது நினைத்தது. நிறமேற்றுவதைப்போல சுவையை ஏற்றமுடியுமா என்றதற்குத் தெரியவில்லை.

ஆனாலும் வண்ணங்களின் மீதான ஆர்வத்தால் நிறமூட்டிக்கொண்டேயிருக்கிறது அக் குழந்தை.

சந்தையிலிருந்த காய்கறிகளுக்கு விலையேற்றிக் கொண்டிருந்தான் வியாபாரி விலையைப்போல சுவையும் ஏற்ற முடியுமா என்றவனுக்குத் தெரியவில்லை.

என்றாலும் விலையேற்றிக் கொண்டிருந்தான் வியாபாரி.

தோட்டத்திலிருந்த காய்கறிகள் சந்தையில் வைத்து நிலைமாற்றப்பட்டதை அறிந்தும் அறியாமலும் வாங்கிச் செல்கின்றனர் சனங்கள்.

எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாத சனங்களைப் பார்த்துச் சிரித்த குழந்தை சந்தையிலிலுள்ள சனங்களுக்கு வண்ணம் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறது அது.

நிறமூட்டிய காய்கறி

நிறமூட்டிய காய்கறி பற்றி ஆசிரியர் கூறிக்கொண்டிருந்த போது அதில் எந்தக் காயும் பழுக்கவில்லை எந்தக் காயும் வாடவுமில்லை.

பிறகு பழுக்கும் வண்ணத்தைத் தேடி அவர்கள் சென்றபோது காய்களின் பெயர் உருமாறியிருந்தது காட்சியும் நிறம்மாறிப்போயிற்று.

'மேலும் ஒன்று எந்தப் பறவையும் அந்தக் காய்கறிகளைக் கொத்தவில்லை.

00 குவர்னிகா

விலகிய நிழல்

நீங்களும் நானும் அங்கிருந்தோம்

முற்றிச் சரிந்த மரம் இறுதிப் போதிலேனும் நிழலில் உறங்கத் தவித்தது.

வீழ்ந்த மரத்தை விட்டு வெளியேறிய நிழல் எங்கோ சென்றது. இன்னொரு மரத்தின் மடியில் அது உறங்குமா? அல்லது காற்றுடன் சேர்ந்து விளையாடுமா?

கணந்தோறும் பிணைந்துறவாடிக் களித்த நிழற்பிள்ளை கணத்தில் பிரிந்து சென்றதெண்ணிச் சிரித்த மரமறிந்தது வீழ்தலின் நிலைப் பயனுடையது இதுவென.

முற்போதுகளில் மரங்களின் கீழே நிழலுண்டு ருசித்துக் களித்து கண்துஞ்சிக் கலவியின்ப மோகத்தில் நீங்களும் நானும் அங்கிருந்தோம்.

பின்னிந்தக் கணத்தில் வீழ்ந்த மரங்களின் மேலமர்ந்து நாமிருந்து பேசிச் சிரிக்க பிரிந்த நிழலைத் தேடிய மனதிடம் சொன்னதொரு கனிப்பேடு -

"காலமெல்லாம் நிழலையீன்ற மரங்களுக்கு வீழ்ந்த பின்னில்லைச் சிறு நிழலும்.

நிழலைப் பெய்யும் மரம் ஒரு போதும் உறங்குவதில்லை நிழலில்" என.

நீங்களும் நானும் இன்னும் அங்கேதானிருந்தோம் நிழலின்றிச் சரிந்த மரத்தின் மேல்.

00 ஜீவநதி

வெயிலோடும் மழையோடும்

வானம் அவர்களுடைய தலைக்குமேலே வெயிலோடும் மழையோடும்.

விளையும் நிலம் அவனுடைய காலடியில் வெயிலோடும் மழையோடும்.

அலையாடும் கடல் எங்கும் என்றும் வெயிலோடும் மழையோடும்.

ஆற்றிலே வெள்ளம் கரைபுரண் டோடும் வெயிலோடும் மழையோடும்.

பாட்டிசைக்கும் பறவைகள் கூட்டம் வெயிலோடும் மழையோடும்.

காயும் கனியும் பூவும் நிறைந்த காடெல்லாம் வெயிலோடும் மழையோடும்

நேற்றிருந்த நாளும் இன்று வந்த நாளும் வெயிலோடும் மழையோடும்

நாளை வரும் நம் நாட்களும் வெயிலோடும் மழையோடும்

மழையறியா வெயிலறியா மனிதர் சிலரைக் கண்டேன் வெளிறிச் சோம்பி வெயிலற்று மழையற்று குளிரூட்டிய அறைகளில் பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிக் கோழிகளாய்.

00 குவர்னிகா

இல்லையென்பதற்கிடையிலும் சம்மதமென்பதற்கிடையிலும்

இல்லையென்பதற்கிடையிலும் சம்மதமென்பதற்கிடையிலும் ஆயிரம் கோரிக்கைகள் வந்தன ஆயிரம் நிராகரிப்புகளும் வந்தன அவன் எதையும் தீர்மானிக்க முன் கதவுகள் சாத்தப்பட்டன.

எல்லோரும் வெளியேறிச் சென்ற பின்னும் அங்கே காத்திருந்தன ஆயிரம் கோரிக்கைகளும் ஆயிரம் நிராகரிப்புகளும்.

அவன் எதையும் தீர்மானிப்பதற்கு முன் திறக்கப்பட்டன அத்தனை கதவுகளும்.

இல்லையென்பதற்கிடையிலும் சம்மதமென்பதற்கிடையிலும் எந்தவொரு கோரிக்கையும் நிராகரிப்பும் மிஞ்சவில்லை அங்கே

என்றாலும் இரத்தத் துளிகளும் திருப்பப்பட்ட முகங்களும் புறக்கணிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளும் சிதறிக்கிடந்தன அங்கே.

என்னதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது இல்லையென்பதற்கிடையிலும் சம்மதமென்பதற்கிடையிலும்?

தன்னை மறந்தவன் இருந்தான் இல்லையென்பதற்கிடையிலும் சம்மதமென்பதற்கிடையிலும்.

00 குவர்னிகா

நெருப்பின் உதிரம்

என்னைக் குறித்து எழுதும்போது உன்னைக் குறித்தும் எழுதுவதெனில் என்னைக் குறித்தா உன்னைக் குறித்தா தன்னைச் சொல்லும் அக் காவியம்?

உன்னைக்குறித்து எழுதும்போது என்னை விலக்கி எழுதச் சொன்னேன் என்னை விலக்கி எழுதும்போது உன்னை விலக்கி எழுதச்சொன்னாய் என்னையும் உன்னையும் விலக்கி எழுதும்போது என்னவென்று தன்னைச் சொல்லும் அக் காவியம்?

நம்மைக் குறித்து எதுவுமில்லை என்ற பின்னே யாரைக் குறித்து தன்னைச் சொல்லும் அக் காவியம் என்று கேட்டாய்.

நானும் கேட்டேன்

யாரைக் குறித்தும் எதனைக் குறித்தும் எழுதப்படாத காவியம் என்னவென்று தன்னைச் சொல்லும்?

என்றாலும் தன்னைச் சொல்லக் காத்திருந்த காவியத்திடம் என்னைக் குறித்தும் உன்னைக் குறித்தும் சொல்லச் சொன்னாய் பிறகு என்னை விலக்கி உன்னைக் குறித்துச் சொல்லக் கேட்டாய். திடீரென உன்னை விலக்கி என்னைக் குறித்துச் சொல்லச் சொன்னாய்

என்னைக் குறித்தும் உன்னைக் குறித்தும் உன்னை விலக்கி என்னைக் குறித்தும் என்னை விலக்கி உன்னைக் குறித்தும் தன்னைச் சொல்லத் தவித்த காவியத்திலிருந்து வடிந்தது நெருப்பின் உதிரம்.

00

பால் முகப் பெண்

இந்த மழை அழைத்து வந்து சேர்த்தது என்னை உன் வீட்டில்.

நான் வந்தபோது பாற்காரியாக நின்றாய் நீ. ஆமாம் தளும்பும் முலைகளோடு அந்தக் காலையிருந்தது.

பால்வாசனை பெருகிய காலையில் ஒரேயொரு மலரைக் கண்டேன் உன்னில்; நீ நின்ற முற்றத்தில்.

புலுனிகள் தத்தி விளையாடும் வேலியில் பாதி மறைந்தும் மீதி தெரிந்தும் மயக்கம் காட்டும் சூரியனும் நீயும்.

பித்தாகிக் கரைந்தது அந்தக் காலை.

சொல், நான் பயணிக்க ஒரு வழி எதுவென?

என் தாகமடங்க ஊட்டு ஒரு மிடறு பால்வார்த்தை.

. உன் விரல் நுனியால் மீட்டு பாலமுதக் கண்களோடு கிறுங்கும் இந்தச் செல்லத்தை.

00 மலைகள்

ஆடுகளும் கேள்விகளும் சிறுவனும்

படலையின் வெளியே ஆடுகளை விரட்டிக் கொண்டிருந்த சிறுவனிடம் நான்கு கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன

கேள்வி ஒன்று அணுகுண்டுகளுக்கும் ஆடுகளுக்கும் இடையில் உள்ள உறவு என்ன?

இரண்டாவது கேள்வி இப்படியிருந்தது ஆடுகளைக் குறித்து விண்வெளி ஆய்வுகளும் பாதுகாப்புச் சபையின் அறிக்கைகளும் என்ன சொல்கின்றன?

மூன்றாவது கேள்வி கணினி மென்பொருட்களின் புதிய அலைகளுக்கும் ஆடுகளின் மேய்ச்சலுக்கும் இடையில் பிணக்குகள் உண்டானால் தீர்வைக்காண்பது எவ்வாறு?

நான்காவது வினா அடுக்குமாடித் தொடர்களின் குடிவாசிகள் வேற்றுக்கிரகவாசிகள் ஆடுகள் ஆகிய மூன்று தரப்பினருக்கும் இடையில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் குறித்து சொல்க?

மேய்ச்சல் நிலத்தில் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த சிறுவனைத் தேற்றிய ஆடுகள் கேள்விகளுக்கான பதில்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன

மாலையில் பட்டிக்குத் திரும்பும்போது எல்லாக்கேள்விகளுக்கும் பதில் இருந்தது

கேள்விகளைத்தான் காணவில்லை என்று சிரித்தான் சிறுவன், கூடவே சிரித்தன ஆடுகளும்.

00 காலச்சுவடு

திசை மாற்றம்

யார் என்று கேட்டேன் யாருமில்லை என்றார் ஏதென்று கேட்டேன் ஏதுமில்லை என்றார்.

பின்னேன் இந்த உன்மத்தமும் பித்தும் சூதும் வஞ்சனையும்? பின்னேன் இன்னுமுண்டு குறுக்குச் சட்டங்கள் இந்த நேர் வழியில் யாருக்காக, எதற்காக?

சொல், நீ எங்கேயிருக்கிறாய் குறுக்குச் சட்டங்களுக்கு அப்பாலா, இப்பாலா?

நானெங்கிருக்கிறேன் இப்பாலா அப்பாலா?

நழுவிச் செல்லும் சிறகு எங்கிருக்கிறது இப்பாலா அப்பாலா?

00

சிறகு

கடற்கரைச் சாலையில் காக்கைச் சிறகில் கேட்குதொரு பாடல் தன் இசையின் பெருக்கே இந்தக் கடலென்று தன் சிறகின் விரிவே இந்த வானமென்று.

பாடிய காக்கைச் சிறகு கையிற் பிடிபடாமற் போயிற்று கை நழுவி இருந்து மென்ன, அச்சிறகைக் கண்டேன் பாடும் இசையோடும் கடலோடும் விரிவானொடும் என் மனதில் அலைப் பூமலராய்.

00

கைகளின் உலகம்

எழுத விரும்புகிறேன் என் கைகளால்

கைகளால் ஆனதல்லவா நம் உலகம் நாம் படைத்த நமக்கான இந்த உலகம் என்பதால் எழுத விரும்புகிறேன் இந்தக் கைகளால்.

எண்ணும் எழுத்துமாய் தொழிலும் வினையுமாய் இயம்பிய இவ்வுலகம் இன்று விரிந்துளது மாயத்திரையென காட்சி ரூபமே யாவுமென

காட்சியே யாவும் காட்சிமயமே எதுவும் என்ற பெருவெளிக் குரல் என்னைத் தூண்டுகிறது எழுது எழுது என

எழுதும் போது என் கைகளின் சாயலை, அவற்றின் நடனத்தை, அவற்றின் சித்திரத்தை தனி முகமாகக் காண்கிறேன்.

படைக்கும் வலிய ஆற்றலை, படைத்தலின் மொழியை கைகளின் வழியன்றி அறிவதில்லை கால நெடுங்கணக்கு வேறெங்கும்.

நானும் நீயும் நம் முன்னோரும் படைத்த நமக்கான இவ்வுலகம் கைகளின் ஆற்றலின்றி வேறென்ன?

இதோ என் கை பற்றி எழுதுகிறது என் குழந்தை கைகளின் ரேகை வழி மலர்கிறது இன்னொரு உலகம்.

உன் கைகளிலிருந்தும்தான்.

00 "பிரமிள்" முத்துக்குமாருவின் நினைவில்.

நம் வீதியில்

ஆயிற்று இன்னொரு காலம் என்ற போதும் நாம் உணரவில்லை இன்னோர் காலம் இதுவென்று குருதியில்லை, குண்டுச் சத்தங்கள் இல்லை அகதி இடப்பெயர்வுகளும் இல்லை என்றாலும் யுத்தம் ஓயவில்லை இன்னும்

குண்டும் குருதியும் தீயும் புகையும் காயமும் இன்றிய யுத்தம் போரின் பிறிதொரு ரூபமே.

நான் தோற்கடிக்கப்படும் கணந்தோறும் நிகழ்வது யுத்தமன்றி வேறென்ன?

என்னுடைய தெருவை உன்னுடைய தெருவாக மாற்றும் போது என்னுடைய வயலில் உன்னுடைய பயிர் வளரும்போது கலவரமடைகின்றன நாய்களும் பறவைகளும் என்னால் அவற்றை சமாதானப்படுத்த முடியவில்லை நாய்களின் குரைப்பொலி நமது அமைதியைச் சிதைக்கிறது.

எனில், நாய்களை அகற்றச் சட்டமொன்றை இயற்றலாம் என்று நீ எண்ணக் கூடும்

ஆயின் அதுவுமொரு போரே அதிகாரப் பிரயோகமே மேலுமொரு விதிமீறலே விதிமீறல்கள் அத்தனையும் போரின் நரம்புகளன்றி வேறென்ன?

கருணாகரன்/62_{Digitized} by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org என்று வரும் ஓர் உதயம் போரின்றியதோர் காலத்தில் நானும் நீயும் நம் நாய்களும் கூடியிருந்தோம் நம் வீதியினில் என?

ஆமாம், எனதுமல்லாத உனதுமல்லாத நம் வீதிகளில்.

நம் வீதிகள் இது வெனவும்.

00 வல்லினம்

குளிர்ப்பாறையினுள் கொதிக்கும் பேரலை

இன்று அறிந்தேன் வெப்பத்திலிருந்தும் நீ நீங்கிச் சென்று குளிர்ப்பாறையுள் புதைந்ததை.

யாரோ ஒருவர் சொன்னார் உன் நிழலைத் தம் மடியிருத்த முயன்றவேளை பெயர்ந்து நீ சென்றாய் என

இவ்விதம் நீ பெயர்ந்த காலங்கள் பலவோ நீ பெயர்ந்த புலங்களும் பலவோ

என்றபோதும் நீ சேரவில்லை இன்னுமொரு நிழலடியில்.

இன்னும் உன் யுத்தக் காயத்தின் வலியும் நீட்சியும் கொழும்பு, சென்னை என்று வளர்ந்து தேம்ஸ் நதிக்கரையோர மருத்துவமனை வரையிலுமா?

இரத்தப் பெருக்கடங்கவில்லையடி உன்னுடலில் அடங்கவில்லை உன் நினைவுப் பெருக்கும் அதில் பெருகுதடி உனதன்பின் இரத்தம்

ஆனாலும் வந்ததடி இரத்தப் பெருக்கடங்கும் பருவம் உனக்கு

என் சகியே, இன்னும் சேரவில்லையே உன்னிடம் ஒருதுளி விதைப் பொருள் நீயும் ஒரு தாய்மடியாய் மலர.

எரிதழலில் விளைந்த நீர்ச்சுனையே! உன் கனவு மட்டுமல்ல உன் பருவங்களும் பொய்த்தனவோ!

காயங்களையும் வலியையும் விட்டு யுத்தமும் யுத்தப் பிரபுக்களும் பெயர்ந்தனராயினும் வலி நீங்கிச் சுமை நீங்கி வேரும் விதையும் கொள்ளவில்லை இன்னும் நீ.

குளிர்ப்பாறையினுள்ளும் கொதிக்கின்றன பேரலைகள். 00 வல்லினம்

தன்னைத்தானே தின்னும் பூச்சி

அப்படித்தான் என நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோது எதிர்மாறான கிளைகளிலிருந்து இருவரும் இறங்கி வந்தனர். கிளைகளிலிருந்து இறங்கி வரும்போதே ஒரு நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்டேன்.

பிறகு, முரண்கள் வெடித்துத் தீப்பிடித்தன.

என்றாலும் சொல்லவில்லை எதைப் பற்றியும். இருவரும் ஏற்கவும் இல்லை எதைக் குறித்தும்.

பின்னர் தெரிந்தது, ஒரு கடினமான நாளின் துயரம் மலைகளையும் சிதறடித்தது என்று.

அழிந்தது ஒரு காலப் பிரதி

மூர்க்கம் கொண்டு மோதிச் சரித்து வீழ்ந்து பட்டது வீணென்றுணர்ந்த வேளையில் நாகரீகத்தின் வீழ்ச்சியைக் கண்டேன்.

தன்னைத் தானே தின்னும் விதியைப் பின்னி அவ்வலையில் சிக்கும் மனிதப் பூச்சியைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது யாரோ வருகிறார்.

வரும்போதே தெரிகிறது இன்னொரு யுகவீழ்ச்சியின் கரு

பிறகும் பிறகும் அப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது எப்பொழுதும்

புதிர்

நெரிசலான சாலையில் தவறிக் கிடந்த வெள்ளைப் பூனையின் செந்நிறக் கனவைக் கண்டவர்கள் தங்களுக்குள் பேசியவற்றைத்தான் மறு நாளும் பிறகும் நாடாளுமன்றிலும் பள்ளிகளிலும் கள்ளுக்கடையிலும் ஊர்களிலும் பறைந்தார்கள்.

சிறகடிக்கும் அச் செந்நிறக் கனவை அள்ளிச் சிந்திய காற்றில் ஊர்ந்து வந்த சிறு வண்ணப் பூச்சிகள் எல்லாமே ஒரு முதிய மரத்தைத் தங்கள் உதிரத்தினால் எழுப்பி அதன் நிழலில் வெண்சிலையொன்றைக் காண்பித்தன.

ஆழ் துயிலுறையும் விழிகொண்ட வெண்சிற்பத்தின் உயிருள் நூற்றாண்டுகளின் களிம்பும் புலம்பலும் பேரமைதியும் கொண்ட சிறு பறவைகள் பலவின் கூடுகள் காற்றில் ஆடி நடனத்தை நிகழ்த்தின. ஓராயிரம் சொற்களால் ஆன வெளிர் நீலப்பரப்பில் தழும்பும் அலைகளின் நளினம் புன்சிரிப்பை வாசனையாக்கி யாவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கத் தூண்டியது.

67/நெருப்பின் உதிரம்

மத்தளத்தின் இசையை நிகழ்த்தும் காதலனின் பேரன்பைத் தகரைச் செடிகளில் படரும் தேன் துளிகளாய் எடுத்துச் செல்லும் தும்பிப் பறவைகள் கூட்டமாய் வந்து வெண்சிற்பத்திடம் கேட்டன "செந்நிறக் கனவு அழைத்து வந்த பூனையை எப்படி மீண்டும் துயிலறைக்கு அழைத்துச் செல்வது? மழையின் சங்கீதத்தை மடாலயத்தின் விதானங்களில் மணிகளாகக் கோர்த்து விடுவதெப்படி?"

ஆழ்துயிலுறையும் விழிகொண்ட வெண்சிற்பத்தின் உயிருள் நூற்றாண்டுகளின் களிம்பும் புலம்பலும் பேரமைதியும் புன்னகையும் கொண்ட சிறு பறவைகள் பலவின் கூடுகள் காற்றில் ஆடி நடனத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டேயிருந்தன.

00 மணல்வீடு

புராதன நாணயம்

காற்று அளைந்து விளையாடிக் கொண்டாடிய நாளொன்றில் ஒளிரும் பொன்மணற் துறையில் புராதன நாணயங்கள் கொழித்தன

வரலாற்றின் மணத்தைப் பரப்பும் நாணயங்களின் புராதன வேர் முடிச்சினுள்ளிருந்து கசிந்த வயோதிபப் பெண்ணின் விசும்பலில் உலராத குருதியும் பசியின் சூடும் மிகுந்திருந்தன.

மழைப்போதொன்றில் கைதவறித் துயர்த்துப் பதைத்த அப்பெண்ணிடம் மாயமுரைத்து மறைந்த அந் நாணயங்கள் பின்னின்று தம் திரை நீக்கித் தாமே வெளிர்ந்தன காலிடையில்.

இன்றதைக் கொண்டு யார் கொடுப்பார் பொன்னும் பொருளும் சோறும் நீரும்?

தீராப் பசி சபித்த வினை சூழ செல்லாக் காசெனக் காலம் உரைத்தது.

00 மணல்வீடு

69/நெருப்பின் உதிரம்

தின்னத் திராணியற்றதொரு பண்டம்

அவ் வொலியின் அடிப்பரப்பில் பசியின் வெடிப்புப் பாளங்கள் கொண்ட பேரிருட் படிகம் பெருமூச்சிறைய புலியின் கனற் கண்கள் தகித்தன.

தொடர்ந்து அன்பறியாச் சிரிப்பொலிகள்

கூடவே ரகசியப் பேச்சுகளும் முத்த வாசனையும் முயங்கிச் சிதம்ப களைத்த முகத்தில் விளைத்த மடிக் கனதிப் பண்டம் சிந்திய நாணயப் பூண்டு வெட்கத்திலும் அவமானத்திலும் குறுகித் திமிறியது அவளிடம்.

வெட்கத்தையும் அவமானத்தையும் மறைக்கத் திமிர்ந்தவன் விட்டறிந்த பறவை கிடந்தலைந்தது விந்தின் நாற்றத்தில் உழன்று.

00 தீராநதி

வழிப்பட்ட ச.மைகாவி எதற்காகவோ அழைத்தான்

அவன் சிரிப்பதற்கும் தன்னுடையைச் சரி செய்வதற்குமிடையில் தத்தளித்துக் கடந்தது ரயிலொன்று. அதன் கூவல் தங்கிக் கரைந்தது அந்த வெளிர்காலை ஒளி சுடர்ந்த மரங்களுக்கும் சிறு புல்வெளிக்குமிடையில் ரயிலைத் தினம் வழியனுப்பும் கீற்றுக் குடிசைகளின் வாசல்களில்.

யாரும் வருவதற்கு முன் ஒளித்து விடுதற்கு இருந்த ரகசியங்களை அவன் அங்கு மிங்குமாக ஓடியோடிக் கூட்டியள்ளிக் கொண்டிருந்தான். நீர்பெருக்காகிச் சிந்தியும் விலகியும் வித்தையிட்ட ரகசியங்களோடு விளையாடும் சிறுபிள்ளை குறும்பில் அவனுடைய சுமைகள் கழன்று விலகிக் கொண்டிருந்தன அங்கே.

தினமும் எங்கிருந்தோ வந்து சேரும் ரகசியங்களை ரயில் விட்டுச்சென்றதா வரும் பயணிகள் விட்டுச் சென்றனரா என்றறியவில்லை என்றும் அவன்.

அவனறிய இன்னொன்றும் இருந்தது தினமும் அங்குமிங்குமாக அலைந்தோடும் ரயிலில் கொடியசைப்போனும் கொடி காண்போனும் பயணிகள்தானா அன்றி ரயில் போலச் சென்று திரும்பும் இரும்புக் கங்குகள்தானோ அவரும் என.

71/நெருப்பின் உதிரம்

கலைந்த உடையைக் களையத் துடிக்கும் காற்றுச் சிரித்தது போகும் ரயிலுக்கும் வரும் ரயிலுக்கும் அசையும் கொடிகளில் எந்தப் பூக்கள் பூக்குமென்றும் அதில் யார் தேனெடுப்பது என்றும்.

தெரியாத கேள்விகளை யாரும் கேட்காதிருப்பது ரயிலோடும் வரையில் ரயிலுக்கும் கொடிகளுக்கும் அபாயமில்லை என்றும்.

00 தீராநதி

வெளியேற்றம்

வந்து அமர்ந்த பின்தான் தெரிந்தது பழுப்பு நிற இரவின் வெளியேற்றத்தை.

அதை அழைத்து வரப்போயிருக்கிறான் காவல்துறை அதிகாரி என்பதும் ஒரு சிலந்தி வலையை விட்டு விட்டு வெளியே இரை தேடிக் கொண்டிருப்பதும் சிகரெட் நெருப்பின் வாசனையில் பழங்கள் நனைவதும் எல்லாமே வெவ்வேறு என்பதும் சமயங்களில் ஒன்றென்பதும்.

விபத்தொன்றில் பட்டுத் தெறித்த இரத்தத்தை இரும்புப் பையொன்றில் இட்டுக் கொண்டு கையசைத்துச் செல்கின்றது ஒரு குழந்தை

இதோ ஒரு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் தேடிச்சென்ற பொலிஸ் அதிகாரியைத் தேடி வந்த இரவின் சாயல் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகிறது. தேடிச்சென்ற அந்தக் காவல்துறை அதிகாரி நம்பவேண்டும் காவல்துறை நிலையத்தில் காத்திருப்பது அந்தப் பழுப்பு நிற இரவுதானென.

ஆனாலும் ஒரு விபத்து நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது, அந்தப் பழுப்பு நிற இரவு அவன் வருவதற்கிடையில் இன்னொரு நிறத்தைச் சென்றடைந்து விடுவதாக.

எழுந்து செல்லும்போது தெரியவில்லை சென்றது யார் வந்தது யார் இறுதியாக நிறம்மாறிய இரவின் நிறம் எதுவென.

00 அம்ருதா

மாத்திரைப் பெண்

போதிய அளவு துக்கத்திற்குப் பிறகு அவனின் அழுகை அந்த மரத்தில் கவனியாது விடப்பட்டிருந்த நாளில்தான் நான் வந்திறங்கினேன் ஐந்தாறு திசைமாற்றப் புத்தகங்களோடும் ஒரு மிடறு வெப்பத்தோடும்.

குளிர் வித்தகன் சொல்லிக் கொண்டிருந்த கதைகளில் வந்த சின்னப் பாம்பு என் மடியிலேயே நீண்ட நேரம் சிரித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்து உறங்கியும் விட்டது.

ஐந்தாறு திராட்சைகளை எடுத்து இரவின் வாயில் ஊட்டி விட்டுத் திரும்புகையில் கை நீட்டித் தழுவக் காத்திருந்தாள் மருத்துவமனையிலிருந்து வந்தவள்.

எவ்வளவு தூரம் இன்னுமிருக்கிறது நழுவிச் சென்ற மின்னலின் ருசியை வாங்கி வரச் சென்ற க. வ. ப. சு ஆகியோரின் பூசினித் தோட்டம்?

உறங்கிய பாம்பை எடுத்தணைத்துப் படுத்திய பின் ஆஸ்பத்திரிப் பெண்ணைத் தேடினேன் ஒரு முத்தத்தைப் பகிர்ந்துண்ணவென. அவள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள் மாத்திரையினுள்ளே.

00 ஜீவநதி

இன்னும்

கதவுகளைப் பூட்டியபின்னும் திறந்த படியே இருக்கிறது வீடு

குருவிகள் பறந்து போனபின்னும் இருக்கிறது கூடு

ஆடுகள் மேய்ந்த பின்னும் மீந்திருக்கிறது காடு

ஆண்டுகளாயிரம் கோடி வலையிட்டபோதும் சிக்காதிருக்கிறது கடல்

தின்னக்கொடுத்த பின்னும் தீராதிருக்கிறது இச்சை மறைய மறையப் புதிதாகிக் கொண்டேயிருக்கிறது சூரியன் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள் ஊரில் அழகிகள்.

00 ஜீவநதி

கிரகம்

பரதேசியின் நிழல் அலைந்த தடம் திசைகளெங்கும் கலவரத்தோடும் நிம்மதியின்மையின் பதற்றத்தோடும் எல்லாத் தெருவிலும் எல்லா நகரங்களிலும் சிதறிக்கிடக்கக் கண்டேன்.

தகிக்கும் வாளின் கூராய் கண்ணை உறுத்தும் தனித்த நட்சத்திரம் அது பூமியை வானமாக்கி சிதறிக்கிடந்தது பன்னெடுங்காலமாய்.

விமானங்களின் பறப்பிற்கிடையிலும் தொலைக்காட்சிகளின் அலைவரிசைகளுக்கிடையிலும் பெரு நகர் விடுதியில் மதுவும் இசையும் நடனமும் நிரம்பிய மண்டபத்தில் ஒளிர்ந்த பகட்டிலே ஒதுங்கிய நிழல் அவமதிப்பின் எச்சில். ஆயினுமது வெம்மையாறாத எரிகோள்.

எந்த நிழலிலும் தங்காத சுவடது எந்த மதுவிலும் தணியாத தாக மது முடியாப் பெரும் பயணத்தில் நகர்ந்து செல்கிறது

பல்லாயிரம் உள் வெளி வலைகளில் சிக்கிய நிழல் கணத்தில் வெளியேறி விசையெடுத்துப் போகிறது திசைகளை அழித்து வெளியையே மாபெரும் திசையாகக் கொண்டு.

காதலும் கனவும் நிரம்பிய நகரம்

எப்போதும் நகரத்துக்கு வருகிறார்கள் இளம் பெண்கள் அவர்களில் அழகிகளும் உண்டு மேலும் எல்லாப் பேருந்துகளிலும் இளம் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்

முப்பதாண்டுகளாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் எப்படியோ தலைமுறை மாறி இந்த இளம் பெண்கள் வந்து கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். இளம்பெண்கள் வருவதைப் போலவே இளைஞர்களும் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கே தெரியாமல் எல்லோரும் முதுமையடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகும் பிறகும் இளைய பெண்களும் ஆண்களும் வருகிறார்கள். வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

இளைய பெண்களாலும் ஆண்களாலும் நிரம்பியிருக்கிறது நகரம்... காதலும் கனவும் நிரம்பிய நகரம்..

மெழுகாய்க் கனிந்த ஆஸ்பத்திரியில் புன்னகையைத் தவறவிட்டவள்

மெழுகாய் உருகிக் கொண்டிருந்த ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருந்தேன் இருபத்தி நான்காம் அறை நாற்பத்தி ஏழாம் இலக்கக் கட்டில் புன்னகையை வழியிலெங்கோ தவற விட்ட பெண் அங்குமிங்கும் நடக்கிறாள் தடுமாறிக்கொண்டு.

மருத்துவத் தாதி என்பது சிகிச்சைக்கும் ஆதரவுக்கும் இடையில் கனிந்த மலர் என்பதுவா உதிர்ந்த மலர் என்பதுவா என்றறிய விரும்பிய மனதில் கத்திகளும் காயங்களும் மாறி மாறி விழுகின்றன.

அருகே, முகத்தை மறைக்க விரும்பிய கிழவனொருவன் அகத்தை மறைக்க முடியாமற் திணறிப் புலம்பினான். அவனிடம் உருக்குலைந்த விதியைக் கண்டேன். மலத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும் நாட்களைத் தள்ள முடியாமல் விதியின் ஒரத்தில் அவனிருக்கையில் அவனைப் புதுப்பிக்க முயல்கிறது மருந்தின் வாசனை.

என்னையும்தான்.

வலியிலிருந்தும் வேதனையிலிருந்தும் புன்னகைக்குத் தாவும்படி என்னைச் செய்யும் மந்திரத்தை அந்த மருத்துவர் இன்னும் உச்சரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்.

இனிப்பும் மகிழ்வுமாக இருந்த என்னுடல் பாரமாகிக் கனக்கிறது வலியும் வேதனையுமாகிக் கனக்கும் இந்தவுடல் காற்றாகிடத் துடிக்கிறது. அப்படியே தன்னுடலும் என்கிறான் வலி பெருத்த மற்றவனும் இன்னொருவனும் இன்னொருவரும்...

அந்த மருத்துவமனை வலியால் நிரம்பியதா வலியைப்போக்கும் மந்திரத்தினால் நிரம்பியதா அறியேன் ஆனால், இரண்டுக்குமிடையில் அது போராடிக் கொண்டேயிருக்கிறது முடிவற்று.

அங்கிருந்து நான் வெளியேறினாலும் அது அப்படித்தானிருக்கும் வலிக்கும் வலி நீக்கத்திற்குமிடையில்.

ஒரு மருத்துவமனையின் விதியென்பது வலிக்கும் வலியை நீக்குவதற்கு மிடையில் ஓயாது ஆடிக்கொண்டிருக்கும் ஊஞ்சலா?

இன்னும் நான் அதே கட்டிலில்தான்.

வழுகிச் செல்லும் புன்னகையை விலத்திச் செல்ல முடியாமல் திரும்பி வரும் தாதியிடம் எதையோ சொல்லத் தேடினேன், அவளிடமிருந்த கவனமற்ற நிலையிலும் மிச்சமாக இருந்த ஈரத்தை.

மெழுகாய்க்கனிந்து கொண்டிருந்த ஆஸ்பத்திரியில் எனக்குப் பதிலாக இன்னொருவர் மேலும் இன்னொருவர் என வந்து கொண்டிருப்போருக்கிடையில் புன்னகையை வழியிலெங்கோ தவற விட்ட பெண் அங்குமிங்கும் நடக்கிறாள் தடுமாறிக்கொண்டு.

மருந்தின் வாசனை மகிழ்ச்சிக்கும் வேதனைக்கும் இடையில் சுகமின்மைக்கும் சுகத்திற்குமிடையில் சித்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது கணந்தோறும்.

கிளிப்பெண்

ஒன்றைச் சொல்வதற்கும் சொல்லாமல் விடுவதற்குமிடையில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் வெளிச்சத்தை கைகளால் அள்ளிச் சென்று மறைத்தவளைத் தேடி ஒரு கோடை முழுவதும் அலைந்தேன் நெடுங்கடலில்.

பின்னொருகாலை கடற்புறத்தில் நடந்து செல்லும் தூரத்துப் பெண்ணைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் அவள் போன்ற சாயலில் அந்தக் காலை மாறியது.

எறும்புகளின் வரிசையில் ஒரு பாடலை எழுதிச் சேர்த்து விட்டு அவள் சென்ற பாதையில் வந்த கூடை வியாபாரிகளிடம் இருந்த பழங்களிலும் பூக்களிலும் இளவேனிலும் மழைச்சாரலும் ஒரு கிண்ணம் பாலும் அவள் நினைவும் கலந்திருந்தன வாசனை பெருக்கும் கள்ளோடு.

நான் பார்க்கும் வேளையில் அவள் மைனாக்களோடிருந்தாள்

Digitized by Noolaham Foundation. கருணாகரன்/80aham.org | aavanaham.org நான் காணாத போது கிளிகளோடிருந்தாள்' கிளிப்பேச்சு மைனாப் பேச்சு எல்லாம் ஒரு குயிற் கூவலின் இனிப்பில் கலந்த முத்துகள் என்றாள்

அந்த முத்துகளைப் பிரித்துப்பார்க்க வந்த மந்திரவாதி அவள் கையையும் என் கையையும் பார்த்துச் சொன்ன ரகசியம்தான் ஆதிக் கதையும் மீதிக்கதையுமா?

இன்னும் சொல்லாமல் விட்டதற்கும் சொல்லியதற்கும் இடையில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் வெளிச்சத்தை எடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தவளைத் தேடி இந்த மழைக்காலம் முழுதும் அலைகிறேன்.

00 மலைகள்

நெடுநேரம்

நெடு நேரமாகக் காத்திருந்த பின் திரும்பினாள் அவள் திரும்பிய பிறகும் நீடித்தது நெடுநேரம் அவள் சென்று சேர்ந்ததும் மிச்சமிருந்தது நெடுநேரம்

அவள் எதையும் எடுத்து வைக்கவில்லை என்றபோதும் இன்னுமிருந்தது நெடுநேரம்

அவள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது மறந்து கொண்டிருந்தேன் நெடுநேரம்

அவள் கேட்டபோது சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன் நெடுநேரம்

அவள் சிரிப்பதற்கும் அழுவதற்குமிடையில் என்னைத் தேடிக் கொண்டிருந்தேன் நெடுநேரம்

அவள் கனிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதிலிருந்தேன் வழுகிச் செல்லும் வாய்க்கால்கரையோரம் நெடுநேரம்

அவள் தீ மூட்டிக் களியாடி தன்னைக் குலைத்து தெருவிலெறிந்து சினமூட்டி என்னைத் தள்ளி நெருப்பாக்கினாள் நெடுநேரம்

அணையவில்லை அத்தீ நெடுநேரம்...

பின் ஆனது அதுவே நெடுங்காலத்தீயென...

மின்னல் - 02

அந்தப்பெண்ணிடம் எதைக் கேட்கலாம்? எதைக் கேட்காமல் விடலாம்?

அந்த இரவில் அவள் என்னருகில் இருந்தாள் என்றால் உங்கள் அருகிலும் இருந்தாள் என்றாலும் நாங்கள் அவளிடம் எதைக் கேட்கலாம்? எதைக் கேட்காதிருக்கலாம்? என்று தெரியவில்லை எவர்க்கும்.

தடுமாறிக்கொண்டிருந்தது அந்த இரவு தடுமாறிக்கொண்டிருந்தது அநத நகர் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தோம் நாமும்

எந்தச் சொல்லும் ஒருங்கிணைய முடியாமல் தடுமாறிக்கொண்டிருந்த வேளையில் அவள் எங்கோ இருந்தாள் ஆனால், எங்களருகில் இருந்தாள்

எங்களருகில் இருந்தாள் என்றபோதும் எங்கோ இருந்தாள்

நான் எதையும் பேசவில்லை என்றாலும் அவள் ஒதுங்கினாள் நான் எதையும் கேட்கவில்லை என்றாலும் எதையும் சொல்லவில்லை அவள்.

நீங்களும் பேசவில்லை ஒன்றும் சொல்லாத போதும் அவள் உங்களைக் குறித்தும் எதையும் சொல்லப்போவதில்லை. அவளைப்பற்றி நானும் நீங்களும் ஆயிரம் சொல்லலாம் ஆயிரமாயிரமாய் எதுவெல்லாமோ எண்ணலாம்

அவள் என்னருகில் இருந்தாள் ஆனாலும் எங்கோ இருந்தாள்

அவள் உங்களருகில் இருந்தாள் என்றபோதும் எங்கோ இருந்தாள்

இப்படி யாராகவோ இருந்தவள்...

இதோ என்னருகில் என்னுள்ளே கலையவும் கரையவும் முடியாத பேரிருப்பாக அங்குமிங்குமாகத் தத்திக் கொண்டும் காற்றாக உலவிக்கொண்டுமிருக்கிறாள்..

அந்தப் பெண்ணிடம் எதைக் கேட்கலாம் எதைக் கேட்காமல் விடலாம்?

குன்றுமணிகள் சிரித்து மகிழ்கின்றன காடு நிறைய காட்டில் பொழிந்து களிக்கிறது நிலவு பச்சைக்கிளிகளின் பேச்சை நினைத்துச் சிரித்தாள்.

என்னிடமும் உங்களிடமும் இருந்த கேள்விகள் அவளை விட்டுச் சென்றன.

எங்கும் செல்ல முடியாதவள் மறுநாள் எனக்கும் உங்களுக்குமிடையில் கிடந்தாள் உயிராகவும் உயிரற்றும்...

00

எந்த நிழலிலும் தங்காத சுவடது எந்த மதுவிலும் தணியாத தாகமது முடியாப் பெரும் பயணத்தில் நகர்ந்து செல்கிறது

அனுபவவழி புலன்மெய்ப்பை உருவாக்கும் ககுணாகான் கவிதைகள் நேர்த்தியான சொல்லிணைவுகளுக்கூடாக அர்த்த தன்மையுடன் பயணிப்பவை. அர்த்த உற்பத்தி, அர்த்தப் பிறழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கும் இக்கவிதைகள் நுண்மன மையத்திலிருந்து கிளர்ந் தெழும் புனைவுக்கூடாக ஆழ்ந்த வாசிப்பைக் கோரிநிற்பவை. காலத்தின் சிதைந்த வெளிக்கூடாக முகம் காட்டும் இவ்வெழுத்துக்கள் அனுபவப் பொறிவழிமூலம் அனுபவத்தொற்றை ஏற்படுத்த வல்லன, பன்முகத்தன்மை கொண்ட வடிவமைக் கூடாக கவிகையின் தொடர்ச்சியற்ற சொல்லாடல் வழி எண்ணற்ற சாத்தியங்களை நிகழ்த்துகிறது கருணாகரனின் கவிதைமொழி. இது குறிவழி பொருண்மைக்கூடாக அர்த்தங்களைக் கண்டடைந்து அவ்வர்த்தங்களுக்குள் தம்மைக் கரைத்து பிறிதொரு அர்த்த தளம்கொண்ட மொழிப்பருண்மையாய் உருக்கொள்கிறது. புதிய ரசவாத்தன்மையிக்க இவ்வெழுத்து முறைமையானது நவீன கவிதையை நிலை பேறுடையதாக மாற்றுகிறது.

- சி.ரமேஸ்

